

seslovens § 53, der samtidig foreslås ophævet. Stk. 2 går dog formelt videre end § 53 derved, at bestemmelsen omfatter hele vej- og stiarealet og ikke blot offentlige vejes kørebaner. Ligesom med hensyn til snerydning forudsættes det dog, at vejbestyrelsen kan bestemme, hvorvidt foranstaltningerne skal omfatte hele vejens areal eller kun en del af dette.

Til § 4.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsens pligt til at sørge for renholdelse af offentlige veje og stier, jfr. i øvrigt de almindelige bemærkninger.

I *stk. 2* fastslås det, at vejbestyrelsens renholdelsespligt uden for byer og bymæssige områder i overensstemmelse med princippet i vejbestyrelseslovens §§ 17-19 kun omfatter den for færdselssikkerheden nødvendige renholdelse. Med hensyn til parkerings- og rasteplasser o. lign. gælder vejbestyrelsens renholdelsespligt dog fuldt ud.

I byer og bymæssige områder må det formodes, at renholdelsen hyppigt vil blive pålagt de tilgrænsende grundejere efter forslaget § 5. I disse områder omfatter forpligtelsen som hidtil efter politivedtægterne enhver form for renholdelse, herunder også hygiejnisk og æstetisk renholdelse.

Forpligtelserne efter §§ 2-4 påhviler vedkommende vejbestyrelse. Man finder dog ikke, at der bør være noget til hinder for, at der, hvis forholdene gør det hensigtsmæssigt, træffes aftale mellem vejbestyrelser indbyrdes om, at en vejbestyrelse påtager sig forpligtelser for en vejstrækning, der henhører under en anden vejbestyrelse.

Til § 5.

Pligten til for ejerne af de til en vej eller sti grænsende ejendomme efter vejbestyrelsens nærmere bestemmelse at foretage snerydning, foranstaltninger mod glat føre og renholdelse af offentlige veje og stier er i *stk. 1* foreslået begrænset til fortov og sti i byer og bymæssige bebyggelser.

Sti omfatter kun sådanne stier, som falder ind under definitionen i § 1, stk. 2, men ikke stier, som udgør en del af den offentlige vej, f. eks. cykelstier.

I byer og bymæssige bebyggelser kan foranstaltninger efter *stk. 2* dog tillige pålægges grundejerne med hensyn til mindre befærdede offentlige vejes samlede færdselsareal.

Baggrunden for indskrænkningen af grundejernes forpligtelser er, at man finder det til fare for trafik-sikkerheden, at private foretager disse foranstaltninger på mere befærdede offentlige veje, hvortil kommer ønsket om at fremme en maskinel gennemførelse af snerydningen m. v.

Det samlede færdselsareal omfatter foruden fortov og kørebane også cykelsti og parkeringsareal. For-

pligtelser kan derimod ikke pålægges med hensyn til vejrabatter, grøfter — bortset fra forpligtelsen efter § 12 til at renholde grøfter for alt, der kan hindre vandets frie løb — vejskråninger og arealer udlagt til beplantning. Tilstedeværelsen af sådanne offentlige vejarealer mellem ejendom og færdselsareal fritager imidlertid ikke for forpligtelser med hensyn til det ud for ejendommen beliggende færdselsareal.

Bestemmelsen i *stk. 3* er i det væsentlige i overensstemmelse med gældende politivedtægter.

Vejbestyrelserne vil kunne bestemme såvel, at kun en enkelt eller to af de omhandlede forpligtelser skal pålægges grundejerne som — med den begrænsning, der følger af *stk. 3* — det nærmere omfang af forpligtelsen eller forpligtelserne. En begrænsning af forpligtelserne vil hyppigt være rimelig i tilfælde, hvor fortov m. v. er inddraget til offentlig parkeringsareal.

Bestemmelsen i *stk. 4* tilsigter at muliggøre, at grundejerforpligtelserne inden for en kommunes grænser bliver de samme, hvad enten det er sekundærkommunen eller primærkommunen, der er vejbestyrelse.

Bestemmelsen i *stk. 6* er ny i princippet.

Til § 6.

I henhold til § 51, stk. 2, i normalpolitivedtægt for købstæder og landdistrikter af september 1968 påhviler der ikke den grundejer, der efter lovgivningen, en i medfør af denne truffet bestemmelse eller en aftale med det offentlige ikke kan opnå direkte adgang til den offentlige vej, nogen pligt til at renholde vejen. En tilsvarende bestemmelse findes i § 58, stk. 2, i politivedtægt for København (justitsministeriets bekendtgørelse nr. 430 af 21. november 1967). En hertil i det væsentlige svarende begrænsning af de forpligtelser, der efter § 5 kan pålægges grundejerne, herunder såvel pligten til snerydning, til at foretage foranstaltninger mod glat føre som til at foretage renholdelse, er indeholdt i *stk. 1*.

Bestemmelsen i *stk. 2* er et udslag af det princip, der ligger bag bestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov om gader, veje og vandløb i København af 14. december 1857 som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926. I analogi med førstnævnte bestemmelse har en i princippet tilsvarende regel været gældende i en række købstæder, idet den blev indarbejdet i normalpolitivedtægten for købstæder af 1961 og ligeledes indeholdes i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne af 1968 (§ 51, stk. 3). Bestemmelsen omfatter alene trafik anlæg, hvis virksomhed mere eller mindre må sidestilles med vejtransportsystemet. De nævnte anlæg skal efter